

1 Øre pr. Pund skal der ikke saa meget til at sætte overstyr, det kan man sige sig selv. Man maa huske paa, at Aktiekapitalen er meget lille, og at Afskrivningerne i Virkeligheden ere minimale, det sidste Aar ere de neppe 300,000 Kr., det er for en Kapital af en Størrelse som den, der er anbragt i Sukkerfabrikkerne, en altfor minimal, ja næsten utilladelig lille Afskrivning.

Det ærede Medlem fra Horsens berørte, hvor meget Sukkerfabrikkerne betalte i Arbejds løn. Han var paa dette Punkt ganske uvidende, jeg ved ikke, af hvilken Grund. Det ærede Medlem opgav, at Fabrikkerne gav en Timeløn af 37—38 Øre i Kampagnetiden; det er, saa vidt jeg ved, rigtigt. Der har dog været en betydelig Stigning, idet den under Kampagnetiden er steget paa følgende Maade: I 1898 var den 27 Øre, i 1900: 29 Øre, i 1901: 30 Øre, og i 1910: 38 Øre, altsaa overensstemmende med det ærede Medlems Opgivende. Det er en meget betydelig Stigning. Lønnen er altsaa 38 Øre og for en enkelt Fabriks Vedkommende 37 Øre. Der har været udbetalt i Løn til disse Arbejdere under Kampagnen og til de Arbejdere, der arbejde mellem Kampagnerne, 1,250,000 Kr. Lønnen ved Raffinaderierne opgav det ærede Medlem, som aabenbart maa have meget gamle Oplysninger, til 34—35 Øre, men den er ved de to Raffinaderier i København 46 $\frac{1}{2}$ Øre. Det er dog lidt for stor en Forskel imellem det af det ærede Medlem anførte og det virkelige Tal. I Lyngby er den 41 Øre plus frit Øl og fri Kaffe, og desuden arbejdes der meget paa Akkord, hvorved Lønnen bliver større. Kvinderne tjene noget over 15 Kr. om Ugen. Der er udgivet i alt 850,000 Kr. i Arbejds løn, altsaa alene der er den Million omtrent naaet, som det ærede Medlem kom til i Gaar. Dernæst er der i Aaret 1910—11 betalt mellem 500,000 og 600,000 Kr. til alle andre Arbejdere: Fyrbødere, Smede, Maskinarbejdere o. s. v., det bliver i alt 2,600,000 Kr., altsaa omtrent 3 Gange saa meget, som det ærede Medlem anførte i Gaar, jeg synes, det er lidt for skrigende en Forskel. I øvrigt skal jeg ikke komme ind herpaa, dog vil jeg bemærke, at man af den Omstændighed, at Arbejds lønnen maa ske er mindre, lig eller større end Avancen, ikke kan drage den Slutning, at en Virksomhed behandler Arbejdsforholdet rent galt. Der findes Handelsforretninger, hvor Arbejds lønnen overhovedet ikke er noget at tale om: lidt Budtjeneste og den

Slags Ting, som indbringer en uhyre Avance. At sammenligne Avancen med Arbejds lønnen, især naar man gør det med saa splintrende gale Tal, synes jeg ikke hører nogen Steder hjemme.

Hvis Staten skulde overtage Sukkerfabrikkerne, maa den, selv om den, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, og hvad jeg finder ganske rigtigt, ikke vil betale efter Kursen, dog betale f. Eks. Værdien, som den er ansat efter Ejendomsskylden, og saa vil Prisen for dem komme op i Nærheden af 50 Mill. Kr., hvilket vil vise sig at være ikke saa langt fra at blive netop den til Kursen 260—270 svarende Betaling. Men det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) sagde, at man kan ikke nøjes med at overtage Fabrikkerne, hvis man overhovedet vil drive Virksomheden med Sikkerhed. Thi hvis Statsfabrikkerne efter kort Tid ingen Fortjeneste giver, vil det være umuligt for dem at faa Sukkerroer. Det er ikke her saaledes som med Tobaksindustrien, hvor man simpelt hen kan købe sine Raaprodukter paa Verdensmarkedet. Her skulde de have Produkterne liggende umiddelbart op ad Fabrikkerne. Jeg gad se de Landbrugere, der vilde gaa ind paa at levere Sukkerroer til Statsfabrikken, naar de fik en meget daarlig Betaling for dem. Thi det er som bekendt et højst ubehageligt Arbejde at dyrke Sukkerroer, og der findes her i Landet Steder, hvor Folk slet ikke ville dyrke Sukkerroer. Der er f. Eks. paa Møen en Saftstation, der ikke kan faa de Sukkerroer, som den behøver, for Folk ville ikke, som de sige, have det Svineri, og de ville heller ikke have den udenlandske Arbejds kraft. Det er nødvendigt, hvis man vil være nogenlunde sikker paa at kunne drive Fabrikkerne, at ekspropriere det, der hører til. Det ærede Medlem fra Kellerup mente, at vi ogsaa skulde ekspropriere de handlende. Det tror jeg nu ikke er nødvendigt, men det vil være ganske nødvendigt at forbyde al Import af Sukker, for ellers kan man være sikker paa, at den danske Stat ikke paa nogen Maade vil være i Stand til at konkurrere med de udenlandske Fabrikker, der selvfølgelig drives paa bedre Maade end den, hvorpaa Staten kan drive en Virksomhed af denne kombinerede Art.

Det ærede Medlem fra Horsens talte dernæst om Landbrugets Fortjeneste i det hele og fremhævede et Eksempel fra Professor Bircks Bog, hvor det blev gjort op, hvad der kunde tjenes ved Sukkerroedyrk-